

سهم زنان در جمعیت شهری و ضرورت مدیریت شهری

بر اساس گزارش‌های رسمی هرگز آمار ایران، زنان جمعیت هفتاد و سه درصد را تشکیل می‌دهند. این دهنده تعادل جنسیتی در جمعیت شهری است، بلکه بر اثر زنان در فرآیندهای تصمیم‌گیری و مدیریت شهری حذف یا نادیده گرفتن زنان، بر برنامه‌ریزی معنای آن دارد تا نیمی از ظرفیت انسانی و توانایی تولید منجر به مشکلات عدیده‌ای در مدیریت و توسعه شود. بر اساس برخی گزارش‌های میدانی، بیشترین کودکان در برنامه‌های فعالیت‌های اجتماعی زنان هستند. این زنان با وجود عدم داشتن شواهد آرای، نقش بی‌بدیلی در نگهداری و بهبود شرایط محله‌ای شهر دارند. پیوندهای اجتماعی و پیگیری از آسیب‌های زندگی در فعالیت‌ها به‌طور مستقیم در بهبود کیفیت و کاهش فشار بر نهادهای رسمی مدیریت شهری مؤثر است.

مدیریت بی‌نام و نشان، نیروی مؤثر زنان در

یکی از تاکتیک‌ها در برنامه‌ریزی زنان در مدیریت بی‌نام و نشان، آنهایی است، یعنی زنان که بدون داشتن صرفاً به دلیل نفع‌اندیشی و احساس مسئولیت، محله‌ها و ارتقای کیفیت زندگی شهری فعالیت مدیریت که کمتر دیده شده است، در بسیاری از سریع‌تر از برخی ساختارهای رسمی عمل می‌کنند. غلبه برای توسعه پایدار شهری به حساب می‌آید.